

ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА ДО МОЛОДІ НА КВІТНУ НЕДІЛЮ

Дорога в Христі молоде в Україні та на поселеннях!

Квітня неділя, день славного Входу Христа в Єрусалим, для мене і для всього проводу нашої Церкви традиційно є нагодою звернутися до вас з окремим посланням. Щоразу тішуся і дорожу цією можливістю, бо відчуваю особливий привілей разом міркувати і разом шукати відповіді на запити й потреби, до яких прислухаюся під час різноманітних зустрічей і розмов з вами протягом року.

Цього року, попри незвичні життєві обставини, ви, молоді люди, навіть не йдучи до храму через введені обмеження, можете почути чи прочитати це наше звернення. Церква приходить до вас, хоч би де ви були: сподіваємося, що її голос, який звучить з екранів різної величини та модифікації, відгукнеться у ваших серцях, підтримає та надихне кожного і кожну з вас.

Бути молодим завжди дуже гарно, а водночас непросто. Бо молодість — це відкрите гаряче серце, гнучкий допитливий розум та бунтівливий характер, що гостро реагує на будь-яку несправедливість, на кожне викривлення, на всяку кривду, які дорослі навчилися ігнорувати або ж використовувати. Для сучасної молоді людини виклик посилюється швидкістю та віртуальністю глобалізованого світу, економічною кризою та пандемією. Для молодих українців додається фактор несправедливої загарбницької війни на сході країни, в якій уже сьомий рік гинуть сини та доньки нашої Батьківщини, обороняючи її спокій і майбутнє.

Світ огорнули непевність і страх. Мотиваційні промовці, мабуть, зароблять мільйони з виступами на тему «Як жити в час невизначеності». Випускники шкіл хвилюються, як проводитимуться ЗНО і вступна кампанія, а випускники вишів — чи знайдеться їм робота у світі, що швидко котиться в чергову економічну кризу. Власники маленьких кав'ярень стурбовані, чи вдасться їм відкритися після карантину, а програмісти — чи не скоротять замовлень великі закордонні компанії, на яких тримається фінансова стабільність їхніх фірм. Створюється враження, що немає сьогодні молоді людини, яка б не трепетала перед невизначеністю, що нависає над нами.

Папа Франциск у своєму зверненні «Urbi et Orbi» («Місту і світу»), яке прозвучало нещодавно з нагоди молитви за відвернення пандемії коронавірусу,

порівнює сучасну ситуацію з бурею на морі. Увесь світ — наляканий, дезорієнтований і розгублений, неначе сидить в одному човні, який кидають хвилі. У цій бурі ми відчуваємо свою крихкість, свою смертність, часом свою недосвідченість і зарозумілість.

Проте ми, християни, знаємо, що в цьому човні на хвилях бурхливого моря з нами є сам Бог. З любові до нас Він став Людиною і помер на хресті, щоб ми «мали життя і мали його вповні» (Ів. 10, 10). Пам'ять про Воскресіння допомагає нам не поринати у відчай, а вчитися продовжувати веслувати і з довірою до Господа опанувати хвилі.

Шлях до Воскресіння починається із триумфального Входу в Єрусалим.

Вхід до Єрусалиму — це початок нової епохи. У своїх стражданнях, смерті на хресті та Воскресінні Господь уклав Новий Завіт із усім людством. Ця нова угода вже не стосується одного народу, не обмежується однією країною чи культурою, а обіймає всіх — кожного і кожну з вас. На Тайній вечері, яку ми молитовно згадуватимемо цього тижня, Христос передав своїм учням Таїнство Євхаристії — Таїнство своїх Тіла і Крові, у яких цей Завіт усталений і запечатаний, — та виразно сказав, що Кров Нового Завіту проливається «за вас і за багатьох» (див. Мт. 26, 28; Мр. 14, 24; Лк. 22, 20). Це наша гарантія певності в непевні часи — Він нас викупив, зробив своїм народом, пролив і проливає за нас свою Кров.

Вітаючи Спасителя, що входив в Єрусалим, молодими пагонами дерев, нові пагони людства — ізраїльські діти — стали носіями і благовісниками нового часу, нової епохи, суспільної парадигми, що змінила світ. Історія людства, зокрема історія Європи другого тисячоліття, показує, що після темних часів, трагедій чуми або холери людська спільнота трансформується і починаються нові епохи розвитку цивілізації. Багатьом стає зрозумілим, що саме це відбувається на наших очах і ми будемо свідками таких «тектонічних рухів», що змінять основи сучасних держав, економічних систем і способів організації світового співтовариства.

Подальша доля держав, систем і всього світового співтовариства залежатиме передовсім від того, чи цей сучасний «глобальний Єрусалим» відкриє свої брами для Бога, що в Христі-Спасителі приносить мир, мудрість і надію. Не менш важливо також, щоб у цей оновлений Богом «глобальний Єрусалим» молодь ввійшла не з порожніми руками, як лише пасивний спостерігач чи просто «людський ресурс». Молоді люди повинні, подібно як під час входу Христа до Єрусалиму, проявити себе, взяти за основу справжні цінності, що роблять людину людиною, і цим, наче зеленими галузками, привітати Спасителя-Месію. Лише тоді, коли сучасна молодь заспіває Йому «Осанна», цей новий світ стане світом людини і для людини, в якому будуватиметься культура життя, а не смерті, — світом, в якому людське життя, що його цінність ми вкотре для себе відкрили під час епідемії, буде наріжним каменем демократії, міжнародного права та нових глобальних економічних стосунків. Якщо цього не станеться і цих молодих «пальмових галузок» ніхто сьогодні в руки не візьме,

то прихід нових смертоносних вірусів буде лише питанням часу. Проте, замість тремтіти перед невидимим ворогом, усім нам, а насамперед вам — молодим, треба об'єднатися у вірі та солідарній дії. Пам'ятаймо слова Папи Франциска: «Молитва й тихе служіння — це наша переможна зброя».

Отже, перед нами чергова зміна епохи. Ми ще не знаємо, якою буде нова доба, проте чітко розуміємо, що саме ви є її людьми. Будьте благовісниками нової соціальної справедливості, нової парадигми милосердя, нових стосунків відкритості і служіння.

Цьогорічні Великодні свята відзначаємо в один із найважчих періодів людства нової ери глобалізації. Протягом років ми втішалися мережевістю та взаємопов'язаністю, а тепер переживаємо глобальний карантин. Цей новий виклик вимагає від нас уважної творчості та розвинутої системи служіння. І в цьому ми потребуємо допомоги та підтримки креативної та винахідливої молоді. Ви ж справжні експерти! Не один внук чи внучка вмикали бабусі трансляцію Літургії, вчили дідуся користуватися Інтернетом, даруючи свій старий комп'ютер, показували, як оплачувати комунальні послуги онлайн і наказували не виходити з дому, а самі купували для них найнеобхідніше. Скільки благодійних громадських ініціатив з'явилося в різноманітних куточках України, що допомагають тим, хто виявився найуразливішим!

Від імені старших людей Церква сьогодні каже вам: «Щире спасибі!» Продовжуйте і розвивайте своє служіння, дбаючи при цьому про особисту безпеку, скеровуйте свою енергію на тих, хто її потребує. Багато з вас давно не перебули так довго вдома — це шанс почути всі родинні історії! Спілкуйтеся, займайтеся спільними справами з найріднішими, з якими живете під одним дахом і проводите цей вимушений карантин. Це ще одна можливість відкрити дар особи, що є поруч! Не сумніваємося, що вам це вдасться.

Епідемія, яку переживає наше покоління, — це наче прочуханка для зарозумілого людства, щоб відсіяти зерно від полови і ще раз усвідомити, що є найважливіше. Ми усвідомлюємо, що економічна криза, яка починається, болісно вдарить по найуразливіших — наших родинах, особах старшого віку і молодих людях. Її негативні наслідки відчують усі. Водночас, ми в цьому теж глибоко переконані, ця криза — це тест на милосердя, нагода для доброти та служіння. Хочемо, щоб зокрема ви, молоді люди, знали, що ваша Церква-мати проходитьиме спільно з вами ці випробування, оточуючи та супроводжуючи вас і ваших рідних своєю неустанною молитвою.

Ми стоїмо на порозі нового світу. Яким він буде — залежить від усіх нас.

Сьогодні, як ніколи, час для найсміливіших ваших мрій: підкорити космос, винайти ліки від раку, подолати епідемії, збудувати справедливу економічну систему, захистити хворих і немічних, шукати альтернативні джерела енергії, сконструювати

нешкідливі для планети засоби пересування тощо. Дерзайте! Мрійте про велике! Великого бажайте!

Запросіть Христа до своїх мрій! Будьте певні, Він допоможе. Ісус Христос уже переміг найбільший наш страх і дав нам самого себе як невичерпне джерело надії і життя. У цей день Входу Господнього в Єрусалим відкрийте Йому всю ширину свого серця. Приймаючи нашого Спасителя в особисте життя, дозвольте Йому повести вас за Собою в те невідоме «завтра», яке саме Він зробить для нас світлим і радісним днем Його Воскресіння!

Благословення Господнє на вас!

† СВЯТОСЛАВ

Дано в Києві,
при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
у день Святого преподобного ісповідника Якова, єпископа Катанського,
3 квітня 2020 року Божого

Отцям-душпастирям доручаємо зачитати вірним це Послання після кожної Божественної Літургії у Квітну неділю, 12 квітня цього року.